בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

התובע/ הנתבע	**פלוני** **ע"י ב"כ עו"ד מיקי שיפמן**
	נגד
נתבעת/תובעת	**אלמונית** **ע"י ב"כ עו"ד כנרת בר-לב**

פסקי דין

ההליך

1. בין הצדדים מתנהלים מספר הליכים הדורשים הכרעה.
כל אחד מהצדדים הגיש תביעת **מזונות** לחיוב הצד השני במזונות הילדים (תמ"ש 4881-10-12 תביעה למזונות ילדים שהגיש האב ותמ"ש 7744-10-12 תביעה למזונות הילדים שהגישה האם).
בנוסף, הוגשו תביעות הדדיות ל**משמורת הקטינים** (תמ"ש 4904-10-12 תביעת משמורת שהגיש האב ותמ"ש 7781-10-12 תביעת משמורת שהגישה האם).
עוד הגישו הצדדים תביעות **כספיות ורכושיות** אחד כלפי השני (תמ"ש 49733-12-12 תביעה כספית על סך של 71,979 ₪ שהגישה האם כלפי האב ותמ"ש 4956-10-12 תביעה רכושית שהגיש האב נגד האם).

פסקי דין בתמ"ש 7744-10-12 תמ"ש 4881-10-12 - תביעות המזונות

רקע עובדתי

2. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בחודש 05/1994. מנישואים אלו נולדו להם שלושה ילדים, ---- בן 17, ---- בן 15, ו---- בת 8.

דלתיים סגורות

3. הצדדים התגוררו יחדיו בשכירות עד ליום 24.9.12. במועד זה עזבה האם את הבית ועברה להתגורר יחד עם הבת הקטינה בבית הוריה. האב נותר עם שני הבנים באותה הדירה בה חיו בשכירות.

4. כחודש וחצי לאחר עזיבת האם את הבית היא שכרה דירה למגוריה וכיום היא מתגוררת בדירה שכורה.

5. ביום 9.10.12 הגיש האב תביעה למזונות הילדים וכן תביעה למשמורת ותביעה רכושית. ביום ה- 10.10.12 הגישה האם תביעה למזונות הילדים ותביעת משמורת. ב-25.12.12 הגישה האם את התביעה הכספית כנגד האב.

6. ביום 25.2.13 התקבלה חוות דעת מאת ד"ר אלישבע זהר רייך מומחית שמינה בית המשפט לצורך בחינת הסדרי המשמורת והסדרי הראיה. בהתאם להמלצות ד"ר זהר רייך בחוות הדעת מיום 24.2.13 ובהתאם לעמדות הצדדים ניתנה החלטתי מיום 24.3.13 ובה ניתן תוקף של החלטה להמלצות התסקיר לפיהן שלושת הילדים יהיו במשמורתם המשותפת של שני ההורים וזאת למשך תקופה של שנה. בנוסף הוזמן תסקיר סעד ובו התבקשה פקה"ס ליתן התייחסותה לעניין טיפול ראוי בקהילה הן להורים והן לילדים לרבות בעניין הדרכה ותיאום הורי.

7. בפועל מצב הדברים כיום בנוגע למשמורת ולהסדרי הראייה של כל אחד מההורים עם הילדים הוא כדלקמן. **הבת ----** נמצאת אצל אביה בימי שני ורביעי כולל לינה וכל סוף שבוע שני ואצל האם בימי ראשון, שלישי וחמישי וכן בכל סוף שבוע שני. בימים ש---- לא אצל אביה הוא אוסף אותה מבית הספר והאם באה לאסוף אותה מבית האב או ממקום עבודתו של האב בשעת אחר הצהריים. **הבן ----** מתגורר עם האב באופן קבוע וקיימים קשיים לא מבוטלים במערכת היחסים שלו עם אימו. **הבן ----** מתגורר אף הוא עם האב. משתדל להגיע לביקור אצל אימו אולם לא נשאר ללון שם. בסופי השבוע בשל שמירת השבת נמנע מללכת לאימו.

8. בתיק התקיים דיון הוכחות ביום 6.6.13 במסגרתו נחקרו הצדדים. בדיון הוכחות נוסף ביום 2.7.13 נחקרו עדים מטעמו של האב על תצהירים שהגישו. ביום 15.8.13 הגישו הצדדים

סיכומים בכתב. ביום 27.8.13 הגישה האם סיכומי תשובה מטעמה וביום 1.9.13 הגיש האב סיכומי תשובה מטעמו.

9. ביום 4.11.13 נפגש ביהמ"ש ביחידת הסיוע עם שלושת הילדים של הצדדים יחד עם עו"ס לסדרי דין הגב' שרון עפרון המטפלת במשפחה. יצוין כי ביהמ"ש התרשם עמוקות מרגישותם ותבונתם של שלושת הילדים. המפגש עם הקטינים אפשר לביהמ"ש ולו במקצת להיחשף לנקודת מבטם של הקטינים בנוגע לחוויה שלהם את המשבר הקשה העובר על המשפחה כולה ואת רצונותיהם וצרכיהם באופן בלתי אמצעי.

10. לאור האמור, יש צורך במתן פסק דין בענייניהם הכוללים של הצדדים.

<u>טענות הצדדים</u>

11. <u>לטענת האם</u>:

א. לטענת האם האב עובד כ---- עצמאי ובבעלותו ----. לטענתה אין לה ידיעה מדויקת בדבר גובה השתכרותו שכן מרבית הכנסותיו מתקבלות בצורה לא מקובלת במזומן וללא דיווח ולכן לא ידוע לה היקף הכנסותיו המלא. להערכתה האב משתכר כמוה ואף יותר, קרי, כ-10,000 ₪ בחודש.

ב. לגבי עבודתה והכנסתה טוענת האם כי על אף שתוארה הפורמלי הינו "סגנית מנהלת מחלקה" או "מנהלת קשרי לקוחות" בפועל תפקידה הינו תפקיד פקידותי בלבד. לדבריה הכנסותיה מסתכמות בשכר בסיס בגובה 8,300 ₪ בחודש ובצירוף בונוסים ושעות נוספות הכנסתה החודשית הינה כ-10,000 ₪ בממוצע בחודש.

ג. האם מציינת כי לאור המשבר בין הצדדים ומשאולצה לעזוב את דירת המגורים המשותפת ללא רכב וללא כל מיטלטלין למעשה הוטלו עליה הוצאות רבות וכבדות בגינן נאלצה לקחת הלוואות וזאת בנוסף להלוואות משותפות שנטלו הצדדים. לטענתה הוצאותיה החודשיות הקבועות מגיעות לכדי סך של כ-11,500 ₪.

תמ״ש 4881-10-12
תמ״ש 7744-10-12
תמ״ש 4904-10-12
תמ״ש 7781-10-12
תמ״ש 49733-12-12
תמ״ש 4956-10-12

ד. **בכתב התביעה** שהגישה האם היא תבעה כי האב ישלם למזונות הילדים את הסכומים הבאים: עבור הבן הבכור ---- סך של 3,695 ₪ בחודש, עבור הבן ---- סך של 4,215 ₪ בחודש ועבור הבת ---- סך של 3,695 ₪ בחודש. סכומים אלו כוללים בחובם את הוצאות אחזקת המדור אולם לא כוללות בחובם את רכיב המדור עצמו (התביעה הוגשה עת שהתה האם בבית הוריה וטרם שכרה דירה למגוריה). בסה״כ תבעה האם בכתב התביעה **סך כולל של 11,605** ₪ **בחודש** עבור מזונות שוטפים ומדור. בנוסף תבעה 50% מדמי שכירות עתידיים וכן מחצית הוצאות חינוך ומחצית הוצאות רפואיות חריגות.

ה. **במסגרת תצהיר העדות הראשית** שהגישה וכן במסגרת **הסיכומים** פחתו הסכומים והאם העמידה את סכום המזונות בהתאם לסכום שתבע האב. היא ציינה כי היא מוכנה שהאב ישלם לה עבור מזונות הקטינים סך של **7,335** ₪ **בחודש** ובנוסף ישא במחצית הוצאות החינוך ומחצית הוצאות רפואיות חריגות, לרבות צהרון, קייטנות, חוגים, שיעורים פרטיים וטיפול פסיכולוגי עבור הילדים. יש לציין כי האב כלל בסכום זה את עלות המדור ואחזקתו.

12. <u>לטענת האב</u>:

א. האב עובד כ---- עצמאי. בבעלותו ---- ----- הממוקמת בסמוך לבית המגורים. לטענתו הכנסתו החודשית עומדת על סך של כ-5,000 ₪ בחודש. במסגרת סיכומיו טען כי שכרו החודשי עומד על סך ממוצע של 6,000 ₪ בחודש לפני הפחתת מיסים.

ב. האב טוען כי האם מכהנת בתפקיד ניהולי ב---- כסגנית מנהלת מחלקה ומשכורתה החודשית עומדת על כ- 13,000 ₪ נטו בחודש לכל הפחות. לטענתו האם נהנית ממשכורת 13, בונוסים כספיים על הצטיינות וכן הטבות כספיות רבות נוספות.

ג. האב מתגורר בבית המגורים בו התגוררו הצדדים יחד עם שני הבנים הלנים אצלו באופן קבוע והבת לנה אצלו מספר ימים בשבוע וכל שבת שנייה.

ד. במסגרת כתבי הטענות השונים שהגיש האב לא היו פערים משמעותיים בין הסכומים בהם נקב למזונות הילדים ובכל כתבי הטענות הסכומים נסבו על סדר גודל דומה. האב

תבע בסיכומיו כי האם תשלם למזונות הילדים את הרכיבים הבאים: עבור המזונות השוטפים של הבן **----** סך של 1,260 ₪ בחודש, עבור הבן **----** 1,410 ₪ בחודש ועבור הבת **----** סך של 1,260 ₪ בחודש. בנוסף סך של 3,435 ₪ בחודש עבור חלקה של האם במדור והוצאות מדור של הקטינים. בסך הכל תבע האב סך כולל של **7,365** ₪ **בחודש** ובנוסף לחייב את האם במחצית הוצאות חינוך ומחצית הוצאות רפואיות חריגות.

ה. עוד תובע האב כי תשלום קצבת הנכות מהביטוח הלאומי בסך של כ-2,400 ₪ בחודש המתקבלת בשל החירשות ממנה סובל הבן ---- ומשולמת כיום ישירות לחשבונה של האם תועבר ישירות לחשבונו שכן הבן ---- מתגורר עימו.

ו. האב טוען כי הוצאות הבנים המתגוררים עימו דרך קבע גבוהות בהרבה מהוצאות הקטינה הנמצאת אצל שני ההורים באופן יחסית דומה.

ז. עוד מציין האב כי על-פי הדין וכן בהתאם לעקרון השוויון בהתאם לנסיבות המקרה הספציפי יש להשית את תשלום המזונות על האם שהיא המפרנסת העיקרית במשפחה מאז ומתמיד.

<u>דיון והכרעה</u>

13. סעיף 3(א) לחוק תיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959, קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. הצדדים יהודים והדין האישי החל עליהם הוא הדין העברי ובהתאם לכך יש לפסוק את מזונות הקטינים.

14. על פי הדין העברי, אב חייב במזונות ילדיו שעד גיל 15 כדי צרכיהם ההכרחיים. החיוב במזונות ילדים מתחת לגיל 15 מעבר לצרכיהם ההכרחיים וכן החיוב במזונות קטינים מעל גיל 15 הוא מדין צדקה והוא חל על שני ההורים בשים לב ליכולתם הכלכלית (ע"א 591/81 **<u>פוטוגז נ' פורטוגז</u>**, פ"ד לו(3) 449, ע"א 210/82 **<u>גלבר נ' גלבר</u>**, פ"ד לח (2) 14, ע"א 393/83 **<u>דלי נ' דלי</u>**, פ"ד לח(3) 613, ע"א 135/80 **<u>בכר נ' בכר</u>**, פ"ד לו(2) 358.

15. כאמור במקרה שלפנינו מדובר בשלושה קטינים, שני הבנים בני 17 ו-15 והבת בת 8.

דלתיים סגורות

16. הפסיקה קבעה כי במסגרת צרכיהם ההכרחיים של הקטינים נכללות הוצאות מזון, ביגוד ומדור, חינוך בסיסי (לא כולל חוגים וכיו"ב) ובריאות. בפסיקה קודמת נקבע כי צרכיהם ההכרחיים של הקטינים נקבעו על סך של 1,250 ₪ (1,350 ₪ עם הצמדה) לחודש ללא מדור והוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות.

17. בהתאם לדין החל על ההורים ולהלכות שפורטו לעיל, לצורך בחינת היקף חיובם של הצדדים במזונות הילדים, יש לבחון את יכולתו הכלכלית של כל אחד מההורים וכן את צרכי הילדים. לאחר מכן ייבחנו הטענות המשפטיות של הצדדים בדבר חיוב של מי מהם במזונות הקטינים.

<u>השתכרות האם</u>

18. האם עובדת מזה כ-19 שנה ב----. הגדרת התפקיד שלה הוא "סגנית מנהלת מחלקה" "מנהלת קשרי לקוחות". המחלוקת בין הצדדים נוגעת לאופי המשרה. האם טוענת כי בפועל היא עושה תפקיד פקידותי ואילו האב טוען כי האם נמצאת בתפקיד ניהולי. לצורך ההכרעה שבפניי אין זה משנה בפועל את הגדרת התפקיד של האם אלא יש לבחון בסופו של דבר ועל פני ציר הזמן את ממוצע השתכרותה.

19. בכל כתבי הטענות שהגישה האם היא חוזרת בעקביות על סכום השתכרותה וטוענת כי היא מרוויחה כ-10,000 ₪ בחודש. וכך היא מציינת בתצהיר העדות הראשית שהגישה:

> **"אציין, כי על אף כי תוארי הפורמלי במקום העבודה הינו "סגנית מנהלת מחלקה" / "מנהלת קשרי לקוחות", בפועל הנני כפקידה, אין לי עובדים תחתיי, ואף שקיבלתי תעודת הצטיינות רבעונית שאינה שווה כסף... בסופו של יום, משכורתי הבסיסית הינה 8,300 ₪ בלבד, <u>ואחרי שכלול בונוסים ושעות נוספות</u> הנני מרוויחה סך ממוצע של כ- 10,000 ₪, (המשכורת בסיס הינה 8,300 ₪ בלבד) כעולה מתלושי המשכורת שצירפתי להרצאת הפרטים".** (ההדגשות במקור).

דלתיים סגורות

20. במסגרת חקירתה לשאלת ב"כ האב בדבר גובה השתכרותה ציינה האם כי:

> **"ש: ראיתי שם הפרשות בתלושים שצרפת לכתב התביעה. הפרשות לפנסיה, קרנות השתלמות, משכורות גדולות שבסיכום הגיעו לפלוס מינוס 13 אלף ₪. האם זה נכון לומר שהממוצע הוא 13 אלף ₪?**
> **ת: לא נכון.**
> **ש: כמה הוא?**
> **ת: בסביבות 10,500 ₪. ישבנו ועשינו חישוב. עשינו אתמול חשבון בצורה מדוקדקת."**

(ראה פרוטוקול 6.6.13 עמ' 21 שורה 14-19).

21. האב לעומת זאת טוען כי הכנסותיה החודשיות של האם הינן כ-14,000 ₪ נטו בחודש כולל קרנות השתלמות, קופות גמל, הטבות ובונוסים הכוללים משכרות 13 והטבות כספיות נוספות.

22. האם צירפה לכתב התביעה שלה 13 תלושי שכר המתייחסים לתקופה החל מחודש 10/2011 ועד לחודש 10/2012. מעיון בתלושים אלו עולה כי הכנסתה החודשית הממוצעת עומדת על סך של 11,076 ₪ בחודש. בחודש מאי 2012 קיבלה האם "בונוס שנתי" ש"הקפיץ" את שכרה ל-26,982 ₪ בחודש מאי והשפיע על הממוצע. בתשובה לסיכומים מטעמה מציינת האם כי מדובר בבונוס חד פעמי שקיבלה לראשונה בכל שנותיה במקום עבודתה ולא מדובר על בונוס המשתלם לה בכל שנה, על-כן היא טוענת כי אין להחשיב בונוס זה בחישוב ממוצע השתכרותה. בחישוב ממוצע השתכרותה של האם ללא חודש מאי 2012 עולה כי ממוצע הכנסתה החודשית הינו 9,750 ₪ בחודש.

23. במידה וביקש האב לטעון כי מדובר בבונוס שנתי קבוע, קרי, שמקום עבודתה של האם מעניק כל שנה איזשהו סכום בונוס לעובדיו היה עליו להביא ראיות לכך מתלושים משנים קודמות או תצהיר של עובד --- וכדומה. גם האם יכלה להביא ראיות להיות הבונוס חד פעמי ולא תגמול שנתי קבוע, והיא לא עשתה כן.

נבו

24. שני הצדדים ציינו כי בנוסף לשכרה של האם היא זכאית להטבות שונות כדוגמת הנחה במנוי לקנטרי-קלאב, השתתפות במימון קייטנות, שיעורי עזר לילדים ועוד.

25. האב טען כי האם מקבלת בונוסים כספיים נוספים וכן כי היא זכאית לתנאים סוציאליים רבים במסגרת עבודתה.

26. במסגרת חקירתה הנגדית אישרה האם כי היא אכן מקבלת משכורת 13 וכי במהלך שנות עבודתה ב---- קיבלה פעמיים עובדת מצטיינת שנתית ובגין זה קיבלה בונוס על-פי הרווחים שהיו באותה השנה, בונוס שיכול להגיע אף ל-10,000 ₪. (ראה פרוטוקול דיון 6.6.13 עמ' 18 שורה 12-18). בהמשך החקירה ציינה כי מימנה טיפול קוסמטי עבורה בכספי ההצטיינות שקיבלה (ראה פרוטוקול 6.6.13 עמ' 23 שורה 9-12).

27. יצוין, הן מכתבי הטענות, הן מתלושי השכר שצורפו והן מחקירות הצדדים עולה כי הפערים בין גרסאות הצדדים וטענותיהם העובדתיות בדבר גובה השתכרותה של האם אינם פערים משמעותיים.

28. כפועל יוצא של שנות עבודתה הרבות ב---- יש לקחת בחשבון את העובדה שהאשה מתוגמלת על שנות הוותק שלה ולאורך השנים צברה וממשיכה לצבור זכויות סוציאליות שונות.

29. **על כן ולאור האמור אני קובעת כי משכורתה של האם לצורך פסיקת המזונות הינה בסך של 10,500 ₪ נטו בחודש.**

<u>השתכרות האב</u>

30. האב עובד כ---- עצמאי, הוא בעל ----- הנמצאת בסמיכות למקום מגוריו.

31. בכתב התביעה טוענת האם כי מאחר ומרבית הכנסותיו של האב מתקבלות במזומן אין לה ידיעה מדויקת בדבר גובה השתכרותו. אבל בהערכה מחושבת טוענת האם כי האב מרוויח כמוה, קרי 10,000 ₪ בחודש כפי שהצהירה ואף יותר מסכום זה.

דלתיים סגורות

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

32. האם טוענת כי האב מנהל את כל ענייניו הכספיים במזומן ולכן ישנו קושי רב לעקוב אחר הכנסותיו והוצאותיו. לטענתה האב מרוויח סכומים גבוהים בהרבה ממה שהצהיר, סכומים המאפשרים לו לנהל רמת חיים גבוהה הכוללת אחזקת רכב ג'יפ שעלות אחזקתו גבוהה, נסיעות לחופשות בארץ ובחו"ל, יציאות ובילויים על בסיס קבוע עם חבריו, קניית מותגים, מנוי לקאנטרי ועוד.

33. האב טוען כי מרוויח כ-5,000 ₪ בחודש. הוא לא מציין האם מדובר בסכום נטו או ברוטו. הוא לא מרחיב ומפרט בנוגע להכנסתו ובתצהיר עדות ראשית מטעמו כלל לא טרח לציין את גובה השתכרותו אלא פירט טענות שונות לגבי מצבו הכלכלי, אולם אין בתצהירו נתונים מספריים עובדתיים. במסגרת הסיכומים מטעמו של האב, טען כי המחזור השנתי מפעילותו הינו כ- 74,000 ש"ח בממוצע לשנה. סכום זה הוא מחזור הכנסה ברוטו וכי הרווח הנקי בשנת 2011 היה 49,425 ₪ ובשנת 2012 23,160 ₪. האב טוען כי ממוצע הכנסותיו הינו כ- 6,000 ₪ לחודש לפני מס.

34. במסגרת חקירתו אישר האב כי מרבית הכנסותיו מתקבלות במזומן וכי הוא נוהג לשלם עבור השכירות בדירתו במזומן וכך הוא נוהג גם ביחס לתשלומים נוספים בהם חב.

35. דו"חות הרווח וההפסד שצירף האב לכתב ההגנה מטעמו מתייחסים לשנים 2010 ו-2011. מעיון בדו"חות וככל שהם משקפים את המצב לאשורו עולה כי הכנסתו החודשית הממוצעת של האב בשנת 2010 עומדת על סך של 4,395 ₪ לחודש (לפני מס הכנסה) ובשנת 2011 על 3,337 בחודש. (יוער כי למרות שבמסגרת סיכומיו טען האב כי צירף לתצהיר עדות ראשית דו"ח של השנה 2012 לא נמצא דו"ח זה בתצהיר).

36. במסגרת חקירתו טוען האב כי הוא לא יודע כמה הוא משתכר ביום וכי האם היא זו שהתעסקה עם הכנסותיו וכך הוא אומר:

> **"ש: אתה טוען בתצהיר שכשהיית עם ---- ביחד הרווחת בממוצע 5,000 ₪ לחודש. אני מפנה אותך לדו"ח בשנת 2011 אתה ו---- הייתם ביחד? כמה הרווחת ב-2011?**
>
> **ת: אני לא יודע לענות על השאלות האלה. לא הייתי יודע כמה אני מרוויח, מי שהתעסקה בזה זו ----.**

דלתיים סגורות

ש: היא שקיבלה את הכסף מהלקוחות שלך?
ת: אין לי מושג כמה אני מרוויח ביום."
(ראה פרוטוקול 6.6.13 עמוד 27 שורה 12-18)

37. האם טוענת כי לאורך השנים בהן עובד האב בתחום ה---- באזור מגורי הצדדים הוא רכש לקוחות רבים וצבר מוניטין. לטענתה במידה ותתקבל טענת האב בדבר גובה השתכרותו יש לו פוטנציאל השתכרות אשר ראוי שיממש אותו. האב שב וטוען כי המוניטין שרכש לאורך השנים התערער, בנוסף לאורך כל שנות עבודתו מעת שנולדו הילדים לוח הזמנים של עבודתו נסב סביב סדר היום של הקטינים ומאחר והוא ההורה הנוכח ומטפל הוא התאים עצמו אליהם ולצרכיהם. לטענתו החל משנת 2010 חלה התדרדרות בכמות הלקוחות ויחד עם המשבר שפקד את המשפחה כך נקלע גם העסק לקשיים.

38. מחקירת האב עולה כי נכון להיום הוא אינו משלם שכירות עבור ה----. לדבריו עד מועד הפרידה מהאם היה משלם שכירות על ה---- בגובה של 3,800 ₪ בחודש. החל מחודש ספטמבר 2012 ועד לחודש פברואר הוא היה משלם שכירות בסך 2,000 ₪ וכעת לא משלם. האם לא יידרש לשלם יותר עבור שכירות ה----? מה בכוונתו לעשות? לשאלת ב"כ האם מדוע שלא יעבוד מהבית טען האב כי הילדים לא רוצים שיעבוד מהבית ושלקוחות יסתובבו בבית (ראה פרוטוקול 6.6.13 עמוד 25 שורה 17-22).

39. האב אף טוען לגבי החופשה בחו"ל וכן החופשה בארץ כי ----- שלו נשאה בעלות החופשות הללו (ראה פרוטוקול 6.6.13 עמוד 29 שורות 4-10). גם בנוגע לחוקר הפרטי ששכר מציין האב כי הוא לא שילם עבורו. כך גם לעניין היציאות והבילויים אליהם נהג האב לצאת הוא טען כי הוא לא שילם עבור השתייה וכי הבילוי לא היה עולה לו כסף (ראה פרוטוקול 6.6.13 עמ' 28 שורות 21-28, עמ' 29 שורות 1-3).

40. בנוסף, ציין האב כי שכר הדירה בדירת המגורים שלו עומד על סך של 4,500 ₪. וכן פירט הוצאות רבות נוספות.

41. למעשה, האב לא פירט ולו באופן המינימאלי פרטים כספיים מהימניים אובייקטיביים לגבי הכנסותיו. תשובותיו בחקירה בעניין זה היו מתחמקות ותמוהות. בנוסף, גם תשובותיו לגבי

דלתיים סגורות

התשלומים המבוצעים על ידי אחרים עבורו בגין הבילויים ובגין העסק, בגין החופשות ועוד, לא היו מהימנות והאב במסגרת החקירה כאשר נשאל על כך היתמם.

42. בנוסף, מהנתונים החלקיים שהביא האב עולה כי רק שכר הדירה בו הוא נושא מגיע להכנסתו החודשית. במצב דברים זה המשך עבודתו של האב כעצמאי תמוה.

43. יתרה מכך, הדברים אינם עולים בקנה אחד עם רמת החיים המתוארת והנטענת אף על-ידי האב עצמו. לדבריו במהלך החיים המשותפים של הצדדים הורגלו הילדים לרמת חיים גבוהה. אולם, גם מצירוף משכורותיהם החודשיות של שני הצדדים ואף אם נעמיד אותם על הצד הגבוה לפי הצהרות וטענות האב, אין בהם כדי להפוך את הכנסת המשפחה לכזו שתאפשר רמת חיים גבוהה. נראה כי רמת החיים הגבוהה התאפשרה ככל הנראה בשל הכנסות גבוהות של <u>שני</u> הצדדים. האם הביאה ראיות לגבי הכנסותיה ואילו לגבי הכנסות האב רב הנסתר על הגלוי.

44. האב אף ציין בחקירתו כי הוא זה שנהג לשאת בעלויות בגדי המותגים עבור הילדים ואף העיד כי עלה בידו לעשות כך מכסף שהרוויח מעבודתו.

"ש: בתקופת חיי הנישואים שלכם מי היה משלם לילדים את בגדי מותגים ותפנוקים

ת: אני

ש: מאיזה כסף

ת: מהעבודה. את יודעת מה זה עצמאי. היום יש לי אלף ₪ ומחר אין לי אלף ₪ הייתי חי מהלוואה להלוואה ולא החסרתי כלום מהילדים שלי. ---- היתה עושה הלוואות לניתוחים ואני הלוואות למותגים. לילד הגדול לא קניתי כלום זה לא היה מעניין אותו. והקטנה זה סכום פעוט הבגדים שלה."

45. האב כאמור ציין בחקירתו כי האם היתה זו שהתעסקה בחשבונות הבנקים והיא זו שידעה כמה הוא משתכר. גם האם עצמה אישרה בחקירתה כי היתה נכנסת לחשבון הבנק של הבעל ויתכן ואף עשתה העברות כספים כשחשבונו של הבעל נכנס למינוסים. מדברים אלו ניתן להסיק כי לאם ידיעה כלשהי לגבי גובה השתכרותו של האב, הוא אף טען זאת בחקירתו. ידיעת האם בדבר גובה השתכרותו של האב עת חיו הצדדים יחד נלקחה על-ידי בחשבון במסגרת ניסיונו של בית המשפט לברר את גובה הכנסתו החודשית של האב.

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

דלתיים סגורות

46. האם שכרה שירותיו של חוקר פרטי שהגיש דו"ח בנוגע לפעילות העסק. האם טענה כי מדו"ח החוקר עולה כי ה---- פעילה, נכנסים לקוחות ואף מתקשרים ונראה שהעסק שוקק חיים. הן מעיון בדו"ח והן מחקירת החוקר הפרטי בדיון עולה תמונה לפיה ישנם לקוחות לעסק אולם מהדו"ח לא הוכח היקף העבודה ולא ניתן לצייר תמונה ברורה של גובה ההכנסה מכל עבודה ובכלל גובה הכנסה מצטבר.

47. אני סבורה כי האב לא הביא מספיק ראיות בדבר גובה השתכרותו וכיצד הדברים מתיישבים עם ההוצאות אותן מתאר הכוללות הן הוצאות מחייה קבועות וגבוהות והן הוצאות מיוחדות כגון חופשות ובילויים. האב לא הציג את מלוא הראיות הנדרשות ולא ביסס את טענותיו בהוכחות. האב לא הציג מסמכים מלאים ומקיפים לגבי הכנסותיו ואף לא ציין גובה השתכרותו בתצהיר העדות הראשית שהגיש.

48. לאחר בחינת כל הנתונים שהוצגו ולאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי הכנסתו של האב הינה **<u>לכל הפחות</u>** כהכנסתה של האם.

49. **אשר על כן ולאור האמור לעיל אני קובעת כי השתכרותו של האב לצורך פסיקת המזונות הינה לכל הפחות בסך של 10,000 ₪ בחודש.**

<u>הוצאות וצרכי הילדים</u>

50. למעשה, קיימת הסכמה בין הצדדים לגבי גובה צרכי הקטינים.

51. במסגרת כתב התביעה עתרה האם לחיובו של האב בסך כולל של 11,605 עבור מזונות שוטפים והוצאות אחזקת מדור, לא כולל הוצאות המדור עצמו והוצאות חריגות נוספות של הקטינים.

52. בהמשך ההליכים ובמסגרת תצהיר עדות ראשית מטעמה של האם הופחתו הסכומים והועמדו על סך של 7,335 ₪ בחודש עבור מזונות הקטינים לא כולל הוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות.

53. כאמור האם התקבעה על הסכום שתובעת בתצהיר העדות הראשית מטעמה וכן בסיכומיה לאחר שנוכחה כי זהו הסכום אותו תובע האב.

54. יוער, כי האם נמנעה מלהציג בתצהיר עדות ראשית פירוט של הוצאות וצרכי הילדים והסתפקה בציון הסכום המבוקש על-ידה וצירוף קבלות שונות על רכיבים שונים. מאחר והאם לא פירטה את הסכום שתבעה בתצהיר ובסיכומים לא ברור ממה מורכב הסכום המבוקש. אם אניח כי הסכום הנתבע על-ידי האם מורכב מהסכומים שציין האב אזי לא ברור מדוע מבקשת האם, בנסיבות תיק זה, עבור הבן ---- את הסכום הגבוה מבין שלושת הילדים.

55. בנוסף, לעניין מדור הקטינים יצוין כי הסכום אותו תבעה האם במסגרת תצהיר העדות הראשית הינו סכום שאליו הגיע האב בתביעתו למזונות לאחר שכלל בין הרכיבים השונים גם את רכיב המדור והוצאות המדור, כלומר, הסכום הנתבע כולל מזונות שוטפים ומדור.

56. על בית המשפט לקחת בחשבון בין שיקוליו את העובדה כי בפועל שני הבנים לא לנים בבית האם. יחד עם זאת הבת נמצאת כמעט באופן שוויוני אצל האב והאם במסגרת ההחלטה על משמורת משותפת ולכן הוצאות מדורה מתחלקות באופן שוויוני על שני ההורים.

57. במסגרת כתב תביעתו עתר האב לחיובה של האם בסך כולל של 7,335 ₪ בחודש למזונות שוטפים והוצאות מדור ואחזקתו. סכום זה לא כולל הוצאות חריגות נוספות של הקטינים.

58. בהמשך ההליכים, במסגרת תצהיר העדות הראשית מטעמו העלה האב את הסכום הנתבע לסך של 8,400 ₪ בחודש אולם במסגרת סיכומיו חזר האב ותבע סכום של 7,365 ₪ בחודש לא כולל מחצית הוצאות רפואיות וחינוכיות חריגות. סכום זה כמעט זהה לזה שדרש בכתב התביעה.

59. במסגרת המדור דרש האב כי האם תשא במחצית מעלות המדור והוצאותיו.

60. האב חזר והדגיש לאורך ההליך כי הוצאות הבנים הגדולים גבוהות משמעותית מהוצאות הקטינה. לטענתו עלויות המזון עבור שני בנים בגיל ההתבגרות הינן גבוהות בהרבה מהוצאות המזון של ילדה בת 8. האב לא נחקר כמעט בכלל לעניין הוצאות וצרכי הילדים.

61. כל אחד מההורים טוען ועותר כי בית המשפט יחייב את משנהו במזונות הקטינים.

<u>הבת ----</u>

62. הבת ---- נמצאת במשמורתם המשותפת של הצדדים כשחלוקת הזמנים ביניהם היא כדלקמן: פעמיים בשבוע אצל האב ושלוש פעמים בשבוע אצל האם ובסופי השבוע לסירוגין, שבוע אצל האם ושבוע אצל האב.

63. לעניין הצהרון, בשנה שעברה נהגה הבת ללכת בתום יום הלימודים לצהרון. האם נשאה בעלות הצהרון. בימים בהם הבת שהתה עם אביה היא היתה הולכת אליו ל---- או לביתו בתום יום הלימודים. בהתאם לתגובת האב לתסקיר הסעד מיום 8.8.13 עולה כי השנה הקטינה לא רשומה בצהרון וכל יום לאחר שעות הלימודים הולכת לאביה. בימים בהם היא אצל אימה האם אוספת אותה מאביה. האב טוען כי הילדה עושה איתו שיעורי בית וכי היא נהנית להיות עימו ב----.

64. בפגישה שנערכה בפני ביחידת הסיוע בה שוחחתי עם כל אחד מהילדים בנפרד, הבת תיארה בפני את סדר יומה ואת החוגים אליהם הולכת. כל יום לאחר בית הספר היא הולכת לאביה ובימים שהיא עם האם אימה אוספת אותה מאביה. לטענתה היא נהנית ללכת לאבא כל יום לאחר שעות הלימודים עד שאמא באה. נראה שסידור זה משרת נאמנה את טובת הקטינה ומהווה עבורה מקור ליציבות.

<u>הבן ----</u>

65. הבן ---- אובחן בצעירותו כסובל מ------. שני ההורים מאז ומתמיד עשו כל שביכולתם על מנת לקדם את ---- הן מבחינה אישית והן מבחינה חברתית. ההורים שניהם דאגו ל---- לאורך השנים לכל שנזקק על מנת שמוגבלותו תפגע בו כמה שפחות.

.66 האם טוענת כי לאורך השנים היא היחידה שטיפלה ב------ של ---- ודאגה לטיפול בו ולאחזקתו השוטפת. האב מצידו טוען כי העלויות לטיפול השוטף ב----- מוטלות על כתפיו. במסגרת חקירתה הודתה כי אכן לאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים האב הוא ששילם על הטיפול ב-----, אולם טענה כי מקבלים על זה החזר חלקי מקופת החולים (ראה פרוטוקול 6.6.13 עמ' 17 שורה 23).

.67 בנוסף, בגין ------ זכאי ---- לקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. כיום הקצבה משולמת ישירות לחשבונה של האם. האם טוענת כי יש להמשיך ולהעביר אליה את הקצבה מהמל"ל וזאת מאחר והיא זו שכל השנים דואגת ל------ ולטיפול ב----. במסגרת חקירתה נשאלה האם לעניין הקצבה:

"ש: נכון ש---- מקבל גם קצבת נכות?
ת: כן.
ש: בסך של?
ת: 2,400 ₪.
ש: נכון שהקצבה הזו מגיעה אליך?
ת: מאז ומתמיד.
ש: למה את לא נותנת את הכסף הזה ל---- עבור ---- כאשר אמרת בעצמך ש---- לא מגיע אליך?
ת: ---- לא מגיע אלי באופן זמני. כשיירגעו הרוחות כשהוא יגיע לאמא שלו היא תמשיך לטפל כפי שטיפלה 14 שנה, בכל הטיפולים ב-----, בטיפולי ה------- ועוד. מי שטיפל מאז ומתמיד בתפעול ה----- של הילד זו אני. קצבאות המל"ל מגיעות לאמא תמיד בכל שלב בגירושין."
(פרוטוקול דיון 6.6.13 עמ' 17 שורה 26-28, עמ' 18 שורה 1-9).

.68 נוכח המצב המתמשך בו הבן ---- גדל אצל אביו יש מקום להעביר את קצבת המל"ל בגין ------ הבן לידי האב. כעת יש לקבוע מה הוא המועד שממנו והלאה תשתלם הקצבה לידי האב. האם כפי שמבקש האב ממועד הגשת התביעה או האם כפי שמבקשת האם תישאר בידיה. בסופו של יום ולאחר בחינת מכלול הנתונים אני קובעת כי קצבת המל"ל של הבן תעבור לידי האב החל ממועד הגשת התביעה בקיזוז סכומים שהאם שילמה עבור הוצאות רפואיות ומיוחדות של ----.

69. מכתבי הטענות ומשמיעת שני הצדדים עולה כי שניהם מסכימים על כך שהוצאותיו של הבן -- -- הן הגבוהות ביותר מבין שלושת הילדים. האב ציין בתצהיר העדות הראשית מטעמו כי בשל ------ ------- ממנה סובל ---- לאורך השנים הוא הורגל לקבל כל שביקש, ההורים היו קונים לו בגדי מותגים ומשלמים לו על מסיבות עם חברים וזאת על מנת לקדם אותו חברתית.

<u>הבן ----</u>

70. ---- בן 17 שנים. בשנים האחרונות התחזק וחזר בתשובה. ---- מתגורר דרך קבע אצל אביו ונוהג לבקר בבית אימו כפעמיים בשבוע בשעות הערב. בסופי השבוע הבן אצל האב.

71. מועד הגיוס של הבן קבוע לחודש נובמבר 2014 ופגישה שקיימתי עם הבן ביח"ס הוא הביע את רצונו להתגייס.

72. בסופו של יום שני הצדדים העמידו את סכום המזונות הנדרשים לקטינים על אותם סכומים, ועל כן אין מחלוקת ממשית לגבי צרכי הילדים. הצדדים שניהם הסכימו כי צרכי הילדים הינם: עבור המזונות השוטפים של הבן ***----*** סך של 1,260 ₪ בחודש, עבור הבן ***----*** 1,410 ₪ בחודש ועבור הבת ***----*** סך של 1,260 ₪ בחודש. סכומים אלה לא כוללים הוצאות מדור ומדור שיש לשני ההורים המתגוררים שניהם בשכירות.

73. המחלוקת המשפטית והעובדתית בין הצדדים האם במצב שנותר לגבי הסדרי הראיה והשהות עם הקטינים יש מקום לחייב מי מהם לשאת במזונות הקטינים ואילו סכומים צריכים להיות מועברים בין שניהם אחד לשני בגין מזונות הקטינים.

74. **בסופו של יום ולאור ההשתכרות הדומה של ההורים ולאור הוצאותיהם הדומות ולאור הסדרי השהות של הקטינים עימם אני סבורה כי יש מקום לחלוקת נטל הדדית בין ההורים וחיובם ההדדי והשווה בהוצאות שונות של הקטינים, באופן שיפורט להלן. הדבר משקף בפועל את הורותם של ההורים על קטינים ולוקח בחשבון את זמני השהות ויכולתם לשאת בהוצאות אלה הדדית. יתרה מכך כל תוצאה אחרת תביא לפתיחה של מערכה נוספת משפטית בין הצדדים אשר תפגע בקטינים ללא ספק.**

דלתיים סגורות

75. בפסיקת המזונות נלקחו על-ידי בחשבון גם רמת החיים לה הורגלו הילדים, צרכיהם של הילדים בשים לב לצרכיהם המיוחדים והסכמת ההורים בפועל לגבי צרכיהם של הקטינים.

76. אני ערה כמובן לפסיקות של השנים האחרונות, הן כאלה התומכות בשינוי בכל הנוגע לחיוב במזונות במשמורת משותפת והן כאלה הקובעות כי טרם שונתה החקיקה בנושא וכי יש להפחית 25% בלבד מהסכום המושת על האב אולם להשאיר את החיובים במתכונת שבו מועברים סכומים בכל חודש מהאב לאם. בסופו של יום ומבלי לקבוע כל קביעות עקרוניות בנושא אלא אך ורק מתן החלטה שיפוטית בתיק זה ובנסיבותיו הספציפיות ובפתרון שאני סבורה כי הוא מתאים למשפחה זו והולם גם את טובת הקטינים.

77. לא מצאתי כל עילה שהוכחה – על ידי מי מהצדדים – מדוע דווקא על הורה אחד לשאת במזונות הקטינים בלעדית ומדוע בנסיבות תיק זה על מי מההורים לשלם למשנהו מזונות עבור הקטינים.

78. ההבדל היחידי בחלוקת הנטל הכלכלי בין ההורים יבוא לידי ביטוי לגבי העברת קצבת הנכות של ---- לידי האב. בעניין זה לקחתי בחשבון את טענות הצדדים ובמכלול השיקולים השונים את מורכבות מערכת היחסים והעובדה שכיום ובפועל המטפל העיקרי ב---- הוא האב. בכל הנוגע למועד תחילת זכאות האב לחיוב, במכלול השיקולים ולאחר בחינת מכלול טענות הצדדים אני מורה כי המועד בו תחל העברת הקצבה הינו החל ממועד הגשת התביעה על-ידי האב. אולם ובמקביל יש לקחת בחשבון ולאפשר לאם זכות קיזוז עבור סכומים ששילמה עבור ---- בגין הוצאות רפואיות ומיוחדות. כמו כן ולצורך האיזון אני מורה כי קצבאות הילדים של הבן הבכור ושל הבת יועברו לידי האם.
אשר על כן אני קובעת כי הקצבה תעבור לידיו של האב החל ממועד הגשת התביעה, קרי החל מקצבת חודש 11/2012 בניכוי ובקיזוז סכומים ששילמה האם עבור הוצאות רפואיות ומיוחדות של ----.

79. קצבאות הביטוח הלאומי בכל הנוגע ל---- ו---- יעברו לידי האם.

דלתיים סגורות

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

דלתיים סגורות

<u>פסיקת המזונות</u>

80. שני ההורים יישאו באופן שוויוני במחצית ההוצאות הבאות של הקטינים החל ממועד הגשת התביעות בחודש 10/2012:

א. מחצית מכל ההוצאות הרפואיות של הילדים שאינן מכוסות על-ידי ביטוח בריאות ממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, משקפיים, טיפול פסיכולוגי, טיפול רגשי, ההוצאות המיוחדות ל---- בגין צרכיו המיוחדים. ככל שתהיה הוצאה אשר יקבלו הצדדים בגינה החזר מהביטוח הלאומי/ קופת חולים/ ביטוח פרטי התשלום יהיה לאחר ההחזר שיתקבל.

ב. מחצית מכל הוצאה חינוכית של הקטינים: לרבות תשלומים לבית הספר, ועד הורים, טיולים שנתיים, דמי שכלול, סל תרבות, ספרי לימוד, ציוד לימודי, קייטנה, חוגים, שיעורי עזר ושיעורים פרטיים וכיוצ"ב, וזאת לאחר שמוצו כל ההנחות שניתן לקבל. ככל שמקום עבודתה של האם מאפשר הטבות מסוימות עבור הילדים, כדוגמת סבסוד קייטנה, שיעורי עזר ועוד, ישא האב במחצית עלותן לאחר ההנחה וזאת כאמור בכפוף לקבלת ההנחה.

ג. בכל הנוגע להוצאות עבור ביגוד והנעלה – ההורים יישאו במשותף ובחלקים שווים בהוצאה זו פעמיים בשנה בסך של 700 ₪ עבור כל אחד מהקטינים (קרי סך של 1,400 ₪ עבור כל קטין שנתי, חלקו של כל הורה הינו 700 ש"ח).

81. הוצאות נוספות של הקטינים לרבות הוצאות עבור בידור, תרבות, הוצאות אחזקת בית ומדור – יישא כל אחד מהצדדים ישירות עבור הקטינים, ללא התחשבנות בין ההורים בגין רכיבים אלה.

82. בנוסף, בהתאם לאמור בתסקיר מיום 8.8.13 וככל שתהיה הסכמה ורצון מצד הבן ----, יישא כל אחד מהצדדים במחצית מעלות טיפול פסיכולוגי עבור הבן. ככל שידרש ויוסכם על ידי הצדדים על טיפול פסיכולוגי עבור הילדים האחרים, ישאו בהם הצדדים באופן שיוויוני.

83. קצבת הנכות מטעם המוסד לביטוח לאומי בשל ------ הבן ---- תועבר ישירות לידי האב החל ממועד פסק הדין ואילך ועד הגיעו של הקטין לגיל 18. בכל הנוגע לסכומים החל ממועד הגשת התביעה ועד למועד פסק הדין - האם תעביר לידי האב את סכומי הקצבה שנתקבלה אצלה החל מחודש נובמבר 2012 ותוכל לקזז ולנכות סכומים ששולמו על ידה בניכוי ובקיזוז סכומים ששילמה האם שילמה עבור הוצאות רפואיות ומיוחדות של ----, וזאת ב-8 תשלומים שווים ורצופים החל מחודש 4/2014.

84. קצבת הבת והבן הבכור מאת המל״ל תשולם לידי האם החל ממועד הגשת התביעה.

<u>פסקי דין בתמ״ש 4904-10-12 תמ״ש 7781-10-12 - משמורת הילדים</u>

85. ביום 24.2.13 הוגשה חוות דעת המומחית ד״ר אלישבע זהר-רייך שמונתה על-ידי ביהמ״ש לצורך בחינת הסדרי המשמורת והסדרי הראיה.

86. בהתאם להמלצות חוות הדעת ניתנה החלטתי בדבר משמורת הקטינים ביום 24.3.13 וכך נקבע שם בסעיף 10 :

> ״**<u>לאור הסכמת הצדדים ניתן תוקף של החלטה להמלצות המומחית בחוות דעתה מיום 24.2.13</u>. <u>שלושת הילדים יהיו במשמורת משותפת של שני ההורים זאת למשך שנה ועד ליום 1.4.2014</u>. על ההורים לדעת כפי שהדגישה המומחית כי היה ולא ישכילו לשתף פעולה – תשקל החלטה זו שוב.**״ (ההדגשות במקור)

87. בפועל החל מסוף חודש ספטמבר 2012 עת עזבה האם את בית המגורים המשותף שני הבנים נשארו להתגורר עם האב והבת עברה להתגורר עם האם, ראשית בבית הורי האם ולאחר מכן בבית ששוכרת האם.

דלתיים סגורות

88. הסדרי הראיה מתנהלים כיום כדלקמן: הבן ---- מתגורר עם אביו ומבקר את אימו בביתה פעמיים בשבוע. הבן ---- מתגורר בבית האב וקיימים קשיים בלתי מבוטלים בקשר שבין הבן לאימו לרבות תקופות ארוכות של נתק. הבת ---- נמצאת שלוש פעמים בשבוע אצל האם ופעמיים בשבוע אצל האב, בסופי השבוע הקטינה נמצאת שבוע עם אימה ושבוע עם אביה. בימים בהם ---- אצל אימה, היא נמצאת עם אביה מסוף יום הלימודים ועד שהאם באה לאסוף אותה מהאב.

89. ביום 8.8.13 הוגש תסקיר סעד מאת המחלקה לשירותים חברתיים בעיריית ----. הצדדים טענו טענותיהם בנוגע לתסקיר והמלצותיו במסגרת תגובות שהגישו לתסקיר.

90. במסגרת התסקיר ציינה עורכת התסקיר כי חלה הסלמה בתקשורת שבין הצדדים. בנוסף, מצוין כי האב מאוד נסער ופגוע ומתקשה להכיל את רגשותיו הקשים ולהתמודד הן רגשית והן כלכלית עם המצב החדש שנכפה עליו. בנוסף ואף חמור מכך מצוין בתסקיר כי הילדים חשופים למצבו של האב ומצוין כי הוא מתקשה לראות את צרכי הילדים ועסוק וממוקד בסכסוך עם האם.

91. הן מהתסקיר והן מהתרשמותי מהפגישה של ביהמ"ש עם הילדים ביחידת הסיוע ניכר כי המשבר המשפחתי הקשה נותן אותותיו לגבי כל אחד מהילדים כמו גם לגבי כל אחד מההורים.

92. חשיפת הילדים לסכסוך על ידי מי מההורים ושיתופם בסכסוך שבין ההורים ובסיבות לפרידה פוגעת בקטינים ומקשה עליהם להתמודד עם המצב הקיים. בעמוד השלישי לתסקיר מיום 8.8.13 בפיסקה שלפני האחרונה מציינת העו"ס כך: **"אנו דואגים מאוד למצבם הרגשי של הילדים החשופים לקונפליקט הקשה בין ההורים ולמצבו של ---- שאינו מקיים כלל קשר עם אמו."**

93. במסגרת סיכומיה עותרת האם להעברת מלוא המשמורת על שלושת הקטינים לידיה תוך קביעת הסדרי ראיה לאב. האב מבקש בכתב התביעה כי משמורת הקטינים תהיה שלו. בסיכומיו לא מתייחס האב למשמורת.

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

.94 בבירור שאלת המשמורת לא ניתן להתעלם מגילם של הילדים. מדובר בשני ילדים גדולים בני 17 ו-15 וילדה בת 8. מדובר בשני ילדים גדולים העומדים על דעתם ופועלים בהתאם לרצונם ומטבע הדברים קשה לכפות עליהם הסדרים הנוגדים את רצונם. יתרה מכך, התרשמותי מהפגישה עם הקטינים כי כפיית הסדר עליהם שאינו תואם את אורח חייהם ורצונם תביא לפגיעה נוספת בהם וגם ספק רב האם תקויים על ידם כלל.

.95 אולם, יחד עם זאת, לבית המשפט הסמכות להטיל סנקציות כאלה ואחרות על מי מההורים באם סבור בית המשפט כי אותו הורה פוגע או מסכל את יחסיו של ההורה האחר עם מי מהילדים. ההורים טענו בהרחבה גם בעניין זה.

.96 בתיק זה האם טוענת כי האב מסית את הבנים כנגדה ובשל הסתותיו הקשות וההכפשות הבנים נמנעים מקשר טוב עימה והבן ---- אף נמנע מכל קשר עימה. לטענתה ההודעות הקשות שמקבלת מהבן ---- הינן למעשה זרועו הארוכה ופיו של האב. האב מצידו דוחה טענות אלו וטוען כי הוא אינו מונע את הקשר בין האם לבן וטוען כי אם כך היה הדבר היה גם מסית את הבת בימים שהיתה עימו ואולם לאם אין כל טענות כאלה.

.97 במסגרת התסקיר מתארת העו"ס התנהלות של הסתה בעקיפין של האב כלפי האם וכך נכתב שם בעמוד 3 בפסקה הרביעית:

> **"להתרשמותנו, גם אם ---- אינו אומר ל---- ובעיקר ל---- באופן מפורש, כפי שהוא טוען, כי הוא מתנגד לקשר שלהם עם אמם, הוא מאפשר את אי קיום הקשר עימה, מחזק את תחושתו של ---- כי אמו שקרנית ומופקרת ואינו נותן את ברכתו לקשר. כמו כן, יתכן ו---- ו---- אשר חווים הן את מצוקתו של אביהם והן את יחסו לאמם, מרגישים כי קיום קשר משמעותי עם אמם יחווה על ידי אביהם כבגידה שלהם בו, דבר העלול להוות סכנה לקשר שלהם עמו ולפגיעה נוספת בו".**

.98 בתסקיר מיום 8.8.13 צויין כי לעיתים מתקשה האב לראות את צרכי הילדים ועסוק בסכסוך שלו עם אימם. וכך נכתב שם בעמוד 3 בפסקה השלישית:

> **"אנו מתרשמים, כי ---- מאוד נסער ופגוע ומתקשה להכיל את רגשותיו הקשים ולהתמודד הן רגשית והן כלכלית עם המצב החדש שנכפה עליו. הילדים חשופים למצבו של ----, לכעסו הרב על אמם, להאשמותיו על בגידתה**

ועל התנהגותה המופקרת, לדעתו, ולקשייו הכלכליים. ---- מתקשה לראות את צורכי הילדים ועסוק בהישרדות היומיומית ובמלחמתו ב----."

99. ההתרשמות מהפגישה עם הקטינים ביחידת הסיוע כי הם ילדים רגישים, חכמים הנפגעים עמוקות מהסכסוך בין הוריהם. הפגיעה ניכרת היטב ובפרט בבן ---- ובהתייחסותו לסכסוך בין הוריו.

100. גם האם בסמסים עם הבן ---- שהוצגו לבית המשפט ניכר היה כי היא מערבת אותו בסכסוך וכי השיח עימו אינו מותאם לגילו וליכולתו להבין את הסכסוך ולהתמודד עימו.

101. לצערי, שני ההורים עירבו את הקטינים בסכסוך, כל אחד מהם בדרכו. אולם האב, על אף טענותיו כי הוא מעודד את הקשר עם האם, ניכר היה בדבריו לבית המשפט וכן כעולה מהדו"חות השונים ומהתסקיר כי הוא – גם אם לא באופן מודע – מעביר לקטינים מסרים קשים ומאשימים כלפי אימם. כך שגם אם מעודד אותם מהפה אל החוץ להיות בקשר עם האם, ניכר כי כל הקטינים, ובפרט שני הבנים הגדולים מעורבים ומפנימים את הסכסוך הקשה שבין הוריהם.

102. אולם יש לציין כי בסופו של יום, ואם נתעלם מהסכסוך שהינו בין ההורים ולא בינם לבין הקטינים, הרי ששני ההורים הינם הורים מיטיבים ומסורים אשר נותנים לסכסוך לנהל אותם במקום שהם ינהלו את הסכסוך.

103. **לעיתים במסגרת ההליך ניכר היה כי זירת האגרוף המרכזית של ההורים הינה שלושת הילדים וכי תפיסתם את הסכסוך הינה כי מי "שיקבל" את הקטינים הוא שייזכה ב"פרס" ומי שלא ייקבלם משמע קיבל "עונש". לא למותר לציין כי רטוריקה כזו ותפיסה כזו הינה שגויה מן היסוד. הקטינים אינם "של" הוריהם. הם אינם חפץ ואינם כלי. שהותם עם הוריהם וחייהם איננה פרס או עונש. השיקול היחידי הרלוונטי בבואו של בית המשפט להכריע בגורלם של הקטינים הינו ניסיון לזקק מה היא טובת כל אחד מהקטינים ומה ישרת הכי טוב את צרכיו, רצונותיו וחייו.**

דלתיים סגורות

104. מצער כי שני הורים שלהם יכולות גבוהות (וההיסטוריה המשפחתית הטרגית של הצדדים מעידה על יכולות גבוהות של שניהם בפרט בעיתות משבר להתגייס לטובת משפחתם) לא באה לידי ביטוי בכל השנה האחרונה בה מתנהל הסכסוך ביניהם.

105. **שני ההורים לא היססו כל אחד מהם בדרכו הייחודית מלערב את הקטינים ומניסיון ליצור מחנות ופילוג בין ילדיהם. אין אלא להצטער על כך. זוהי דוגמא מצערת למקומות הקשים מאוד שסכסוכי משמורת יכולים להוביל. מי שהיו עד לפני רגע קט שני הורים חכמים, מוכשרים ומסורים הופכים באבחה אחת לאויבים מרים שרואים אך ורק את טובתם (ובעיקר את רעתו של הצד השני) ולא מסוגלים להתעשת <u>לטובת 3 ילדיהם</u>.**

106. כל הגורמים המקצועיים היו תמימי דעים בדבר הצורך של ההורים להסתייע בגורמי מקצוע, ובפרט האב. האב סירב לכל אורך ההליך להפנים את תרומתו לסכסוך ושב בפני בית המשפט ובפני הגורמים השונים והעלה טענות קשות ביותר ומכפישות כלפי האם. האב תלה את חוסר פנייתו לטיפול בגורמים שונים ומשונים, אך למעשה לא הייתה לכך כל סיבה אמיתית אלא רצונו להימנע מלפנות לטיפול ואין אלא להצטער על כך. אולי באם האב יפנים כי רווחתם של 3 ילדיו תלויה גם ברווחתו האישית ישכיל לפנות לטיפול ויסייע בכך למשפחה כולה.

107. **בכל הנוגע למערכת היחסים בין האם ל----** – לאחר פגישה עם הקטין ושמיעת טענות ההורים בעניין זה בהרחבה יתרה אני סבורה כי יש לעשות כל מאמץ הן מטעם הצדדים עצמם והן בסיוע העו"ס המטפלת במשפחה, להביא לחידוש הקשר בין האם לבן ---- באופן קבוע, שוטף ומיטיב. אני סבורה כי זו טובתו של הבן וגם רצונו <u>האמיתי</u>. משמיעת הבן עולה כי יש מקום לאפשר גמישות בחידוש הקשר עם האם ויצירת מרחב ושיח בטוח וחופשי עם האם. הבן הביע הסכמתו כי יחודשו ההסדרים במסגרת מחלקת הרווחה ובסיועה של העו"ס לסדרי דין המטפלת ומכירה את המשפחה (ואשר גם בנוכחותה נשמעו הקטינים).

108. על האם להסתייע בגורמי טיפול מתאימים על מנת ליצור מרחב מתאים לשיח וקשר עם ---- באופן שיאפשר להם באמת ובתמים ליצור קשר שאינו תלוי זיקה לאב אלא קשר ישיר ועצמאי.

109. אציין כי לא מצאתי מקום להטלת סנקציות כלכליות על האב במידה ו---- לא יסכים להיפגש עם האם. לאחר שמיעת הקטין ולאחר בחינת טענות הצדדים, אני סבורה כי תיק זה לא

מתאים להטלת סנקציות או קביעה כי אם לא יתקיימו תנאים מסויימים תועבר המשמורת לידי האם. **המסר שיש להעביר לקטין - באמצעות בימ"ש, באמצעות הוריו ובאמצעות הגורמים המטפלים - כי קולו ורצונו נשמעים ויש להתחשב בגילו ובאורח חייו**. כל מקום שאותו הבן תופס ככפייה וכהתנגדות לרצונו הופכת מיידית לזירת התגוששות פנימית בחייו ומקור לעימות מול אימו. מצב זה יש למנוע. לא התרשמתי כי מדובר בסרבנות קשר ברמה כזו שרק הטלת סנקציות הן שיביאו לשינוי המקווה. נהפוך הוא, אני סבורה כי כל הטלת סנקציות תוביל להמשך המאבק והעמקת המשבר והקרע.

110. חשיבות ומרכזיות השמירה על יחסי האחים במשפחה זו מצאו ביטויים במסגרת התסקיר ואף באו לידי ביטוי ברור ומפורש בפגישה שערכתי עם כל אחד מהילדים ביחידת הסיוע. כל השלושה ציינו בפני, כל אחד מהם בנפרד, כי הקשר שלהם האחד עם השני הוא משמעותי ביותר עבורם. הילדים תיארו את הקושי בכך שלא חיים יחד כל הזמן והדגישו בפני את הצורך והרצון העז בשימורו של קשר זה. מהשיחה עם שלושת הילדים בנפרד וביחד ניכר היה כי הם מאוד דואגים ואוהבים אחד את שני. על אף פערי הגילים בין הבנים לבת הם מהווים משענת זה לזה ורואים במצב אליו נקלעו מעין שותפות גורל. הקשר ביניהם מחזק אותם ועוזר להם להתמודד ולעבור את המשבר והטלטלה שחווים. יש לראות ולקדש קשר זה ולעשות כל מאמץ לשמרו ולחזקו.

111. לסיכום חלק זה, מהיכרותי העמוקה עם המשפחה, לאור כל חוות הדעת שהוגשו בתיק, לאחר ששמעתי את הצדדים בהרחבה ולאחר ששמעתי את הילדים ביחידת הסיוע, ברור לכל כי שני ההורים אוהבים ומסורים לילדיהם ושניהם חפצים בטובתם. אולם, התנהלותם של ההורים ורמת המחלוקת הקשה ביניהם מביאה אותם לא אחת להתנהל באופן הפוגע בילדים תוך עירובם בסכסוך באופן פעיל שאינו תואם את גילם ואינו מטיב עימם.

112. בהחלטה לגבי משמורת הילדים לקחתי בחשבון בין היתר את גילם של הילדים, הסדרי הראיה כפי שמתקיימים בפועל מזה תקופה ארוכה, הרצונות שהביעו בפני הילדים בפגישה ביח"ס וכן טענות הצדדים כפי שנטענו בפני הן בכתבי הטענות והן בדיונים.

113. **שקלתי האם יש מקום לאור רמת הסכסוך בין ההורים להורות, כפי שביקש כל אחד מההורים, כי המשמורת תהיה רק אצל אחד מהם. בסופו של יום, אני סבורה כי טובת הקטינים – שהיא השיקול המרכזי בהכרעה בעניינם – הינו המשך משמורת משותפת של**

דלתיים סגורות

שני הוריהם ובאופן קבוע. כל תוצאה אחרת תוביל למשבר חריף עוד בחיי המשפחה ולהחרפת הסכסוך באופן קשה ביותר שלא יועיל לקטינים כהוא זה. קביעת המשמורת רק אצל אחד ההורים תוביל ליצירת מאבקים עתידיים אינסופיים של ההורים אשר כל אחד מהם ימשיך וינסה להטות את הכף לטובתו.

114. הקביעה כי המשמורת תהיה משותפת איננה מובנת מאליו לאור רמת התקשורת והקשיים בין הצדדים.

115. **בסופו של יום סברתי כי לאור התרשמותי מההורים לכל אורך הדיונים שבפניי ושמיעת פעמים רבות וכן בחינת הגורמים המקצועיים ושמיעת הקטינים עצמם – כי יש להעביר להורים מסר חד משמעי כי טובת שלושת ילדיהם הוא במשמורת משותפת ואחריות הורית משותפת לשניהם ומחוייבות הדדית משותפת לשניהם. לא מצאתי כל עילה לקבוע כי הורה אחד עדיף על פני משנהו לעניין המשמורת, על אף הניסיונות העיקשים של שני ההורים לשכנעני כך במסגרת ההליכים בפניי.**

116. **בעבר להורים היו יכולות הוריות גבוהות ומוכחות. די לשמוע כל אחד מהקטינים על מנת לראות את המלאכה הטובה שעשו שניהם לאורך השנים. אני תקווה כי הצדדים ישכילו, סוף סוף, להניח את המאבק מאחוריהם לטובת ילדיהם ולצאת לדרך חדשה אשר תאפשר שיקום להורים ולילדיהם באופן אמיתי וממשי.**

117. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

א. אני קובעת כי המשמורת הקבועה של שלושת הקטינים תהיה משמורת משותפת אצל שניהם הוריהם.

ב. ניתנות בזאת סמכויות לעו"ס לסדרי דין בהתאם לסעיפים 68 ו-19 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות למשך 24 חודשים נוספים על מנת לסייע להורים ליישוב מחלוקות ביניהם ובמידת הצורך לקבוע ולהסדיר את הסדרי הראיה בעניינים שיתעוררו נקודתית.

דלתיים סגורות

ג. <u>הבת ----</u> – בימים ראשון, שלישי וחמישי וכן בכל סופשבוע שני תהא אצל האם. בימים שני ורביעי וכן בכל סופשבוע שני תהא אצל האב.

ד. <u>הבן ----</u> – בהתאם לאמור בתסקיר מיום 8.8.13 הסדרי הראיה עם האם יתקיימו אחת לשבועיים ברווחה יחד עם העו"ס לסדרי דין. ככל שהפגישות הללו ישאו פרי, הקשר בין האם ל---- ישתפר והם יביעו רצונם לכך ניתן יהיה לשנות את אופי הפגישות ומיקומן. בית המשפט מותיר העניין לשיקול דעת העו"ס. בנוסף, בהתאם לנכונות שיביע ---- יש לפעול על מנת להעניק לו טיפול פסיכולוגי.

ה. <u>הבן ----</u> – ימשיך לבקר בבית אימו בהתאם לרצונו. התרשמתי כי מדובר בנער חכם, בוגר ורגיש המבין את הסיטואציה לאשורה ופועל על-פי ליבו. אני לא רואה מקום לכפות עליו ביקורים בסופי השבוע ומותירה בידיו את ההחלטה מתי וכמה לבקר בבית אימו.

ו. על שני ההורים לפנות להדרכה הורית וטיפול.

<u>**פסק דין בתביעה הרכושית בתמ"ש 4956-10-10 ובתביעה הכספית בתמ"ש 49733-12-12**</u>

118. האב הגיש תביעה רכושית כנגד האם בחודש 10/2012. האם מצידה הגישה תביעה כספית על סך 71,979 ₪ כנגד האב בחודש 12/2012.

<u>**התביעה הכספית**</u>

119. בכתב התביעה ציינה התובעת כי סכום התביעה הכספית עומד על 71,979 ₪, במסגרת תצהיר העדות הראשית וכן בסיכומיה הפחיתה האם את סכום התביעה לסך של 67,667 ₪.

120. במסגרת התביעה הכספית עותרת האם כי האב ישא בתשלומי **החזר בגין תשלומים שונים** בהם נשאה האם לבדה כגון: איתוראן לרכב; מנוי לעיתון ידיעות אחרונות המגיע אל הנתבע; ביטוח חיים של הנתבע אותו שילמה התובעת בחודש אוקטובר; ביטוח רכב מקיף ברכב בו עושה הנתבע שימוש בלעדי וביטוח דירה. בנוסף, טוענת האם כי עם עזיבתה את בית המגורים

בדלתיים סגורות

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

המשותף של הצדדים בשלהי חודש 09/12 היא המשיכה ונשאה בעלות השכירות בבית הצדדים בסך של 4,250 ₪. לטענתה על האב לשאת בעלות מלאה של סכומים אלה שכן הוא הנהנה היחידי מהם. סה"כ תובעת האם עבור החזרי תשלום מהאב סך של **7,485** ₪ (4,250 ₪ שכ"ד + 3,235 החזרים נוספים).

121. בנוגע לתשלומים השונים הנוגעים לביטוח הרכב ותיקונים של הרכב במסגרת דיון ההוכחות מיום 6.6.13 ביקש ב"כ הנתבע לטעון כי הנתבע הוא שלמעשה נושא בעלויות אלו החל מחודש דצמבר וכך נאמר שם:

"ש: את התשלומים מחודש דצמבר, את עזבת את הבית בחודש 9/12 ומאז התשלומים משולמים על-ידי ----? ביטוח רכב, תיקונים של רכב.
ת: ממש לא. כתוב בתצהיר בצורה מפורטת כמה שילמתי ומה שילמתי. יש חודשים שבהם שילמתי ביטוחים של הרכב, את האיתורן של הרכב, או המון דברים והדברים ירדו בהדרגה. אם תרצה אני אקריא.
ש: את מדברת שם על תשלומים שהאחרון ביניהם שראיתי היה בחודש נובמבר. מחודש דצמבר ---- משלם את התשלומים?
ת: יכול להיות ואני מוכנה לבדוק.
ש: אם נניח היה צורך לעשות טסט לרכב לא שילמת?
ת: לא. אני לא חושבת שעשה טסט לרכב. הרכב היה צריך לעבור טסט. הרכב על שמי מן הסתם הוא מסכן אותי אם הוא לא משלם טסט לרכב."

(פרוטוקול 6.6.13 עמוד 10 שורות 17-28)

122. לא האם ולא האב צירפו ראיות ואסמכתאות על כך שהם הנושאים בפועל בתשלומים אלה. ביום 22.10.13 הגישה התובעת בקשה לחיוב הנתבע בתשלום ביטוח הרכב, תשלום קנסות ודו"חות הרובצים על הרכב. ביום 7.11.13 לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לה ובתשובה לתגובה ניתנה על-ידי החלטה לפיה בכל הנוגע לתשלומי הביטוח ותשלומי הקנסות והדו"חות על הרכב, מאחר והנתבע הוא העושה ברכב שימוש בלעדי עליו לשאת בתשלומים הללו.

123. בנוסף תובעת האם במסגרת תביעתה הכספית כי הנתבע ישלם לה סכום עבור **השימוש הבלעדי שעושה ברכבם** של הצדדים. לצדדים רכב מסוג ----- הרשום על שם האישה. התובעת טוענת כי הנתבע מסרב למכור את הרכב ולחלוק את התמורה שתתקבל עם מכירתו.

לטענתה מאחר והוא העושה שימוש בלעדי ברכב שהיה בעברו בשימוש שני הצדדים לא נותרה לה ברירה אלא לשכור רכב לשימושה. התובעת צירפה חוזה השכרת רכב לשבוע ותבעה כי הנתבע ישפה אותה בסכום של 2,464 ₪ בחודש. בתצהירה עדות ראשית מטעמה ציינה התובעת כי על הנתבע לשפותה רק בגין השבוע הבודד שבו שכרה את הרכב בסך של 616 ₪ ולא בעבור עלות השכירות החודשית. **למעשה ההבדל בסכומי הנתבעים בין כתב התביעה לתצהיר העדות הראשית ולסיכומים הינו הפער בין דרישתה בכתב התביעה בחיוב הנתבע בסך חודשי של 2,464 ₪ עבור חודשיים לבין דרישתה כעת כי ישיב לה סכום חד פעמי של עלות השכרת הרכב לשבוע.**

124. הנתבע בכתבי הטענות שלו טוען מנגד כי הרכב משמש אותו בעיקר עבור מילוי צרכי הקטינים וכן כי אין מקום לחייב אותו בעלות השכרת רכב עבור התובעת וזאת מאחר וידוע לו כי לתובעת רכב הנמצא באחזקתה שניתן לה על-ידי אביה או דודתה ואין לה כל צורך לשכור רכב. לשאלת ב"כ התובעת במסגרת החקירה הנגדית בדיון ההוכחות מיום 6.6.13 מדוע לא יימכרו את הרכב ענה הנתבע כי הוא מתנגד למכירת הרכב כיוון הילדים לא רוצים לרדת ברמת החיים שלהם, לדבריו אקט שכזה יביא לירידה ברמת החיים של הילדים, עשוי לגרור תגובות מבזות מהסביבה ולהביא לתגובות קשות של הילדים. (פרוטוקול 6.6.13 עמ' 26 שורות 9-15).

125. עוד תובעת האם במסגרת תביעתה כי האב ישא במחצית משווי **המיטלטלין** שרכשה עבור הדירה החדשה ששכרה כשחלקו של האב עומד על סך של 23,566 ₪. לטענתה האב לא אפשר לה לקחת דבר מדירת המגורים שלהם ולכן עליו לשאת במחצית מהוצאות המיטלטלין. לטענתה בשל מצבה הכלכלי והעובדה כי הנתבע לא הסכים "לשחרר" לה דבר מהמיטלטלין המשותפים היא נאלצה לקחת הלוואות ולרכוש ריהוט חדש. מנגד טוען האב כי התובעת כלל לא דרשה ממנו לחלק את המיטלטלין שיש בדירת המגורים בה גרו, לטענתו היא רצתה לרכוש ציוד חדש ויקר ערך וכעת מבקשת להשית עליו מחצית מעלות ציוד זה. בנוסף טוען כי היתה לתובעת אפשרות לקבל ריהוט מחברה אולם היא בחרה שלא להיעזר בכך.

126. התובעת צירפה לכתב התביעה קבלות שונות הן על הריהוט שרכשה, הן על מוצרי חשמל שקנתה עבור הבית וכן צירפה קבלות על קניות לבית. עיון בקבלות על הקניות לבית שצירפה מעלה שחלקים מהקבלות אינם קריאים ובנוסף ישנן הוצאות שונות שאינן עבור הבית.

תמ"ש 4881-10-12
תמ"ש 7744-10-12
תמ"ש 4904-10-12
תמ"ש 7781-10-12
תמ"ש 49733-12-12
תמ"ש 4956-10-12

127. בנוסף תובעת האם כי על האב לשאת בחיוב עבור **הלוואות** שונות. לטענתה מדובר בהלוואות שוטפות שנלקחו במהלך החיים המשותפים ועל-כן על הנתבע לשאת במחצית מסכום ההלוואות. סה"כ מעמידה התובעת את סכום ההלוואות על סך של 72,000 ₪ ותובעת כי הנתבע ישא במחצית מסכום זה בסך של 36,000 ₪. מנגד טוען הנתבע כי ככל שההלוואות נלקחו לאחר מועד הפרידה בעבור צרכיה הפרטיים של התובעת, אין לחייבו במחצית ההלוואה. וזאת בניגוד אליו שנטל הלוואות לאחר מועד הפירוד אולם הוא אולץ לקחת הלוואות אלו כיוון שהתובעת לא עשתה דבר על מנת לעזור ולקחת חלק בנטל גידול הילדים שנפל כל כולו על כתפי הנתבע. לאחר שמיעת טענות הצדדים בעניין זה יש מקום לחיובו של הנתבע במלוא רכיבי ההלוואות שנלקחו במהלך החיים המשותפים. האב אישר בחקירתו כי הצדדים לקחו הלוואה מחמותו לצורך בר המצווה של הבן ובכך אישר למעשה את קיומו של החיוב גם כלפיו. בכל הנוגע לטענות האב לגבי הלוואות שהוא נטל – הרי שלא עמד בנטל ההוכחה המינימלי לכך. נהפוך הוא – היה ניכר כי האב יצר מצג מוטעה לגבי הלוואות שנלקחו על ידו. האב טען במסגרת ההליכים בנסיבות שונות כי אנשים שונים נושאים עבורו בהוצאותיו לרבות לגבי שכירות העסק, בילוייו הקבועים וכיוצ"ב. לא למותר לציין כי הוא לא תמך טענות אלה בכל ראיות אובייקטיביות מהימנות ועל כן דין טענות אלה להדחות.

128. במסגרת חקירתה הנגדית כמעט ולא נחקרה התובעת על ההלוואות שניטלו. התובעת צירפה לכתב התביעה אסמכתאות המעידות כי ההלוואות המדוברות אכן נלקחו טרם פרידת הצדדים והנתבע אף לא ביקש לטעון אחרת. ב"כ הנתבע ביקש לטעון כי ההלוואות נלקחו על-ידי התובעת לשם ביצוע ניתוחים וטיפולים אסטטיים עבורה. הנתבע לא הביא כל אסמכתא או ראיה התומכת בגרסתו כי ההלוואות שניטלו היו בעבור צרכיה הפרטיים של התובעת ועל-כן אין אני מקבלת טענה זו. מנגד התובעת לא פירטה במסגרת כתב התביעה מהם השימושים עבורם נלקחו ההלוואות אולם בכך אין כדי לדחות את טענותיה של התובעת כי ההלוואות נלקחו לצרכי המשפחה כולה, אשר על כן אני מקבלת את טענת התובעת כי על הנתבע לשאת במחצית סכום החזרי ההלוואה שנותרו.

129. בשלהי בירור תביעתה הכספית של האם אתייחס לכך שהתובעת ציינה בגוף תביעתה רשימה מפורטת של תשלומים שעל הנתבע לשאת במחצית מעלותם (קופ"ח, קאנטרי, צהרון, יישור שיניים וביטוחי בריאות שונים). אולם, לאחר שפירטה באריכות את הסכומים הנ"ל ציינה ב"כ התובעת כי סכומים אלה לא יכללו במסגרת סכום תביעה זו מאחר והם נכללים במסגרת החיוב במזונות. יוער כי לא ברור מדוע היה צורך להוסיף ולציין תשלומים אלה באם אין

דלתיים סגורות

התובעת מבקשת לתבוע סכומים אלו במסגרת תביעתה. לא היה מקום וצורך לפרטם בכפל תוך ניסיון להציג מצב שבו האב חב בסכומים גבוהים נוספים כשבפועל סכומים אלו לא נתבעים בתביעה זו.

130. אינני נעתרת לדמי השימוש שהתבקשו בכל הנוגע לרכבם של הצדדים. אולם הדבר ילקח בחשבון במסגרת התביעה הרכושית כי על האב לשלם לאם מחצית משווי הרכב נכון לחודש נובמבר 2012. חישוב זה לוקח בחשבון כי חל בלאי ברכב כי קיימת גם הפחתת שווי עם חלוף הזמן ובכך מהווה מענה מסוים לטענות האישה בעניין זה ולשימוש הבלעדי שעושה הבעל ברכב.

131. כמו כן אינני נעתרת לתשלום שווי המטלטלין, אני סבורה כי מדובר בסכום מופרז. זכותה של התובעת לרכוש ריהוט חדש לביתה אולם במכלול העניינים בין הצדדים לא סברתי כי יש מקום להורות על חיובו של הבעל במחצית מסכום זה.

132. אשר על כן אני מחייבת את האב לשאת בתשלומים הבאים:

א. סך של 4,250 ₪ עבור שכר הדירה עבור חודש אוקטובר 2012.

ב. סך של 3,235 ₪ עבור איתוראן, מנוי עיתון, ביטוח חיים של הבעל, ביטוח רכב מקיף, ביטוח דירה.

ג. סך של 36,000 ₪ עבור חלקו של הנתבע בהחזר הלוואות הצדדים.

ד. הנתבע יישא בהוצאות התובעת בתביעה זו בסך של 10,000 ₪.

אשר על כן אני מחייבת הנתבע לשלם לתובעת סך של 43,503 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 יום, ולא – יישאו ריבית והצמדה כחוק.

<u>התביעה הרכושית</u>

133. התובע הגיש תביעה רכושית במסגרתה עתר לקבלת מספר סעדים שונים.

134. התובע טוען כי הצדדים חיו כל חייהם בשיתוף מלא. כל הזכויות והחובות שנצברו במהלך החיים המשותפים הינן משותפות. התובע טוען כי לאם זכויות סוציאליות ופנסיוניות רבות שצברה מהלך השנים בהן פיתחה וקידמה את הקריירה שלה בעוד הוא טיפל בילדים. בנוסף,

טוען כי הרכב הינו בבעלות משותפת של הצדדים ונרכש מכספים משותפים, בנוסף לצדדים מיטלטלין משותפים. עוד טוען הנתבע כי לצדדים ישנן הלוואות משותפות אותן הוא מפרט בתצהירו.

135. התובע טוען כי הנתבעת הגיעה לדרגת ניהול גבוהה במקום עבודתה בו היא עובדת שנים ארוכות ובגינן היא זכאית לזכויות סוציאליות רבות שיש לאזן. התובע מבקש כי ביהמ"ש יפסוק חלוקה לא שוויונית נוטה לטובתו בשל הפערים וחוסר השוויון בין בני הזוג.

136. בכתב התביעה טוען התובע כי הוא אף זכאי לחלוקה לא שוויונית של הרכוש, המוטה לטובתו שכן במהלך חיי הנישואים הנתבעת התפתחה מקצועית ובנתה לעצמה קריירה מצליחה וזאת התאפשר לה בשל תפקודו של האב והשקעת משאביו בגידול הילדים ודאגה למשק הבית.

137. מנגד טוענת הנתבעת במסגרת כתב ההגנה כי ככל שיש לקבוע חלוקה בלתי שוויונית בין הצדדים הרי שיש להטות אותה לטובתה של הנתבעת, שכן לאורך שנות הנישואים התובע פיתח קריירה עצמאית וצבר מוניטין רב.

138. כבר בראשית ההכרעה בתביעה הרכושית יצויין כי אין כל מקום לחלוקה לא שוויונית בין הצדדים. כל אחד מהצדדים טען במסגרת טענותיו כי השני הוא שחב לו בחלוקה לא שוויונית בשל קידומו בעבודה או בשל המוניטין שצבר. בסופו של יום ובבחינת טענות הצדדים לא מצאתי כי מי מהם עמד בנטל הנדרש, ולו בראשיתו, לצורך חיוב שכזה. שני הצדדים לא עברו רף הוכחה מינימאלי הכרחי לצורך שכנוע עובדתי ומשפטי.

139. יתרה מכך ניכר כי רמת החיים ואופן המחייה של הצדדים כלל אינם מתאימים לטענות אלה.

140. הצדדים נישאו בשנת 1994, חיו יחדיו כ-19 שנה ורמת החיים הנחזית שלהם איננה רמת חיים כה גבוהה כפי שניסה כל אחד מהם להציג לצרכיו השונים. שני הצדדים מאשרים למעשה כי לא צברו נכסים ורכוש באופן משמעותי, והראיה לכך הינה בין היתר כי לצדדים אין נכסי מקרקעין על שמם, הם החזיקו ברכב בודד, שניהם מציינים כי מצבם הכלכלי איננו בכי טוב וכל אחד מהם טען כי לקח הלוואות שונות לצורך מחייתו השוטפת. למעט זכויות סוציאליות באופן יחסי.

דלתיים סגורות

141. ניכר גם כי העניינים הרכושיים <u>אינם</u> מוקד המחלוקת העיקרי בין הצדדים. הצדדים ובאי כוחם התמקדו בהליכים באופן מוחלט ומובהק בעניינים הקשורים לקטינים.

142. האב נחקר במסגרת חקירה נגדית בדיון ההוכחות מיום 6.6.13 לגבי החובות המשותפים שציין בתצהיר בגובה של כ- 245,000 ₪. וכך התייחס שם התובע להלוואות/חובות שציין :

"ש: בתצהיר החדש שלך מיום 20.5.13 תצהיר עדות ראשית אתה טוען בסעיף 39 שיש לך 4 הלוואות.
ת: מאז זה גדל.
ש: איפה האישורים על ההלוואות האלה מתי נלקחו?
ת: בנק הפועלים – אמא של ---- חתומה על הלוואה של 20 אלף ₪ שלקחתי לבת מצווה של ---- בשנה שעברה. מאז המקרה לקחתי עוד 15 אלף עוד 15 אלף.
ש: את המאה אלף ₪ באיזה תאריך או חודש ושנה נלקחה כל הלוואה ואיפה האישור של לקיחת ההלוואה מבנק הפועלים?
ת: עשינו חיבור. ההלוואה התחילה כ-20 אלף ₪ בחודש דצמבר מאז לקחתי עוד 15, ועוד 15, ועכשיו לקחתי 35 אלף ₪. יש לי ערבים חדשים ---- ו----."
(פרוטוקול דיון 6.6.13 עמוד 30 שורות 13-22)

143. הנתבע נחקר ארוכות לגבי ההלוואות שתבע במסגרת התביעה הרכושית. אני סבורה כי התובע לא הרים את הנטל ולא הביא ראיות על קיומן של הלוואות אלו ובתוך כך גם לא הביא ראיות כי מדובר בהלוואות שנלקחו <u>במהלך</u> החיים המשותפים וכי יש לחייב את הנתבעת לשאת בנטל החזר ההלוואות הללו.

144. הנתבעת שבה וטוענת בכל כתבי הטענות כי התובע יהיה זכאי לכל זכות הרשומה על שם הנתבעת ואשר נצברה במועד הנישואין ועד למועד הפרידה וזאת במועד היגמלה של הזכות ובקיזוז זכויותיו של התובע וכן בקיזוז החובות המגיעים כביכול לנתבעת מידי התובע ובקיזוז המוניטין שצבר.

145. לאחר בחינת מכלול טענות הצדדים אני מורה כדלקמן :

דלתיים סגורות

א. האב יעביר לידי האם מחצית מעלות הרכב מסוג ----- 2009 מ.ר. -------. שווי הרכב יקבע ע"י מחיר המחירון נכון לחודש 10/2012.

ב. אני מורה על איזון כל הזכויות הצבורות של הצדדים (זכויות סוציאליות, פנסיוניות וכו') מיום נישואיהם ועד למועד הגשת התביעה הרכושית, קרי, עד חודש אוקטובר 2012.

ג. הצדדים יקזזו זה מחובו של זה את הסכומים שנפסקו לחובתם במהלך ההליכים דנן.

146. **<u>המזכירות תסגור את כל התיקים שבכותרת.</u>**

147. **לפני חתימה - הצדדים שניהם אנשים עם יכולות ומרבית חייהם עוד לפניהם. אני תקווה כי עתה עם סיום ההליכים המשפטיים בעניינם, ישכילו הצדדים להתפנות לשיקום משפחתם וחייהם האישיים ויסייעו לקטינים לשוב למסלול חיים תקין ומיטיב.**

ניתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

תמר סנונית פורר, שופטת

דלתיים סגורות